A steppei gerendasíros bronzkori műveltség kora. Népessége zömmel a poltavkaiak utóda. (→ 2000–1700) A Volga és Urál folyók közti steppéken alakul ki, később észak és nyugat felé terjeszkedik, egészen a Dnyeperig. Halottaikat boronafallal -bélelt sírgödrökbe temették (innen a műveltség elnevezése), majd föléjük föld-halmot emeltek. Állattartók voltak, fejlett bronzművességgel, széles körben elterjedt a szekerezés és a lovaglás. (Sírjaikban szekereket és felszerszámozott lovakat leltek.) A Kr. e. 1500–1200 közötti meleg és száraz -időjá-rási periódusban észak felé vándoroltak, mélyen behatoltak a finnugor népességű pozdnyakovói és kazányi (→ 1600/1500–- 800) területekre, jótékony hatással voltak az itteni állattartás és fémművesség fejlődésére, a bronzkor végére azonban – amikor az időjárás hidegebbé és csapadékosabbá vált – e pásztorközösségek -vissza-húzódnak a déli steppékre.